

Školska razina

mrezacitanja@gmail.com [Promijeni račun](#)

 Nije dijeljeno

 Skica je spremljena

* Označava obavezno pitanje

Na sljedećih četrdeset pitanja odgovori tako da označiš kućicu ispred točnoga odgovora.

Dani provedeni u kazni prolazili su sporo, ali ne i prazno. Svako poslijepodne * 1 bod telefonirao sam Nikolini, a navečer prije spavanja razgovarao s Bojanom preko voki-tokija. Prepričavao sam mu razgovore s Nikolinom. Bojan je svaki dan zvao Dragana. Nitko nije odgovarao. Sanja i dalje nije razgovarala sa mnom i zapravo mi je činila uslugu jer ne bih mogao podnijeti i njezina zafrkavanja, iako mi je nedostajala na neki neobjasnjeni način. Isto kao što mi je nedostajao i tata, koji se opet nije javljaо unatoč tome što je odlučio da se nas dvojica moramo više družiti.

Kamo je otišao Dragan?

- baki u Vojvodinu
- bratu u Zagreb
- ocu u Njemačku

U autobusu sam još video i Katarinu Maren, Andreja Brekala iz mog razreda i * 1 bod Marinu Bošnjak iz Draganova razreda te Hrvoja Zigda i Davora Šarara iz Bojanova razreda. Sve odreda hrvatska djeca, pomislio sam. Dok su srpska djeca tiho nestajala u Vojvodinu, hrvatsku djecu glasno su deportirali na more. Nitko više nije skrivao bijeg, samo suze. Ispred kolone autobusa nalazio se policijski Stojadin s upaljenom rotirkom. 'Idu preko kukuruza u Bogdanovce pa preko Nuštra u Vinkovce', rekao je netko iz gomile, a ja se na spomen kukuruza umalo nisam rasplakao.

Zašto se dječak skoro rasplakao?

- zato što ga je Nikolina prvi put poljubila u kukuruzu
- zato što su se voljeli igrati u kukuruzu
- zato što su voljeli krasti kukuruze

U autobusu sam još video i Katarinu Maren, Andreja Brekala iz mog razreda i * 1 bod Marinu Bošnjak iz Draganova razreda te Hrvoja Zigda i Davora Šarara iz Bojanova razreda. Sve odreda hrvatska djeca, pomislio sam. Dok su srpska djeca tiho nestajala u Vojvodinu, hrvatsku djecu glasno su deportirali na more. Nitko više nije skrivao bijeg, samo suze. Ispred kolone autobusa nalazio se policijski Stojadin s upaljenom rotirkom. 'Idu preko kukuruza u Bogdanovce pa preko Nuštra u Vinkovce', rekao je netko iz gomile, a ja se na spomen kukuruza umalo nisam rasplakao.

U koji grad odlaze djeca?

- u Primošten
- u Umag
- u Novalju

Dani provedeni u kazni prolazili su sporo, ali ne i prazno. Svako poslijepodne * 1 bod telefonirao sam Nikolini, a navečer prije spavanja razgovarao s Bojanom preko voki-tokija. Prepričavao sam mu razgovore s Nikolinom. Bojan je svaki dan zvao Dragana. Nitko nije odgovarao. Sanja i dalje nije razgovarala sa mnom i zapravo mi je činila uslugu jer ne bih mogao podnijeti i njezina zafrkavanja, iako mi je nedostajala na neki neobjasnjeni način. Isto kao što mi je nedostajao i tata, koji se opet nije javljaо unatoč tome što je odlučio da se nas dvojica moramo više družiti.

Dječakov tata vozi:

- Spačeka
- Jettu
- narančastog Stojadina

Nikolina je stavila štapiće u veliku zdjelu i počeli smo gledati film. Stiskala je * 1 bod moju ruku prilikom svake napete scene i svaki spojeni štapić koji je pronašla poklonila je meni. Svi smo voljeli spojene štapiće, bilo je to poput srećke u svijetu slanih štapića.

Koji film gledaju djeca?

- „Ostani uz mene“
- „Twin Peaks“
- „Prohujalo s vihorom“

Na putu do Goranove kuće sreli smo Jovu Vilera. On obično nije komunicirao * 1 bod s djecom, ali djelovao je prilično pijano i jedva je zaustavio bicikl prije nego li je zgazio Bojana, za kojeg nisam siguran je li ga uopće i vidiо.

Jovo Viler je:

- umirovljenik
- radnik u tvornici
- beskućnik

Dolazak kući nije mi bio ugodan. Nije bio ni inače, ali te večeri bio mi je posebno samotan. Kao da sam ulazio u muzej voštanih figura iz drugog broja *Dilana Doga*. Sve lutke unutra bile su mi poznate, drage i strašne. Sve je djelovalo izvještačeno. Pogledi, smijeh, riječi, život. Jedino je tišina bila stvarna. Kao da je to sve bilo od voska i nedostajao je jedino plahi plamen šibice pa da i to nestane. Uvijek sam se nadao da, ako stvari u kući dođu do usijanja, mogu pobjeći tati. Ali ondje je bila Slađa, a ja sam izgubio tajno sklonište. Ako sam ga ikada i imao. Bilo je to ionako sklonište sa zatvorenim vratima.

* 1 bod

Na koje lutke unutra misli dječak?

- na svoje ukućane
- na lutke iz Dilana Doga
- na lutke iz muzeja voštanih figura

Probudio sam se nakon što su svi napustili kuću i odmah krenuo u podrum. * 1 bod Otvorio sam bijela vrata i pritisnuo prekidač. Slaba svjetlost žarulje jedva da je uspjela otkriti stepenice, a kamoli sve mračne kutove podzemne prostorije. Pitao sam se zašto ljudi dnevne sobe ukrašavaju lusterima u koji stane i po nekoliko žarulja, dok su u podrume stavljali slabe žarulje koje obično prve pregore. Odlučio sam da će, kad odrastem, u mojoj kući podrum biti osvijetljen reflektorima i da moju djecu neće biti strah podruma.

Što je dječak pronašao u podrumu?

- ugljen
- brašno
- majčin i sestrin bicikl

Sjećam se kad je 1988. godine (bila je to dobra godina u Draganovu vinskom * 1 bod kalendaru) na bazenima nestao dječak. Cijelo se naselje uključilo u potragu. Mi, koji smo tog ljeta bili na prijelazu iz drugog u treći razred, aktivno smo sudjelovali. Bojan i ja tako smo ubijali vrijeme dok se Dragan i Goran nisu vratili iz Vojvodine, kamo su išli svakog ljeta u posjet svojim bakama. Bilo nam je mrsko to dvomjesečno razdvajanje družine. Kao da nam je netko oduzeo srž ljeta, a ostavio nam samo mirise pečenog kukuruza i Autana u stiku.

Kako se zove selo u Vojvodini gdje su bili Goran i Dragan?

- Stara Pazova
- Ruma
- Futog

Goranov je otac kao gastarabajter bio više odsutan nego prisutan u njegovu * 1 bod životu, a izostanak je nadoknađivao kupovinom igračaka i svega što bi Goranu palo na pamet. Goran je imao puno neostvarenih želja, punu sobu i želudac ostvarenih želja, i prazninu u srcu. Da bi stvar bila gora, ni Goranova mama nije bila previše zainteresirana za njega. Više je voljela nove haljine koje je kupovala njemačkim markama i odlaske s prijateljicama u beskonačne šetnje. Moja mama nije pretjerano simpatizirala Goranovu mamu. Govorila je: 'Zna se ko plaća te haljine, zna se ko ih oblači, a ne zna se ko ih svlači'.

Zašto dječakova mama nije simpatizirala Goranovu mamu?

- jer je bila ljubomorna na njezine haljine
- jer je mislila da vara muža
- jer je bila ljubomorna na njezine prijateljice

Ponovno sam legao na krevet nastojeći probaviti ovo što sam sve čuo. * 1 bod

Hrvati, Srbi, četnici, ustaše... pa mi se nismo podijelili zato što smo se mrzili, nego smo se podijelili da bismo mrzili. I prvi put nisam očekivao da rat započne iz Njemačke, već iz sela koje sam vidoio s prozora svoje sobe. Moju užasnutu spoznaju prekinuo je zvuk voki-tokija.

Zašto je prije dječak mislio da rat počinje isključivo u Njemačkoj?

- zato što su se često igrali rata
- zato što je Njemačka izazvala 2. svjetski rat
- zato što je razmišljao o ratu

Ponovno sam legao na krevet nastojeći probaviti ovo što sam sve čuo. * 1 bod

Hrvati, Srbi, četnici, ustaše... pa mi se nismo podijelili zato što smo se mrzili, nego smo se podijelili da bismo mrzili. I prvi put nisam očekivao da rat započne iz Njemačke, već iz sela koje sam vidoio s prozora svoje sobe. Moju užasnutu spoznaju prekinuo je zvuk voki-tokija.

S kim dječak razgovara preko voki-tokija?

- s Goranom
- s Bojanom
- s Dragonom

U ponedjeljak je proljeće konačno pokazalo svoje pravo toplo lice. Svi smo bili u majicama kratkih rukava. Bojan je u Plavokapicu sakrio tamnoplavi džemper koji mu je mama isplela od najdeblje vune. Nikolina je na leđima nosila školsku torbu kako njezin bijeg iz škole ne bi bio previše očit njezinoj mami.“ * 1 bod

Što su „prazne stolice“?

- stolice na kojima nikada nitko nije sjedio
- stolice u razredu u kojima su sjedila djeca prije „nestanka“
- stolice na kojima su ponekad sjedila djeca za kaznu

Tvornica je bila ograđena visokim zidom i zauzimala trećinu površine naselja. Djeca nisu imala pristup. Odrasli su imali pristup i teške riječi. Govorili su da ondje ostavljaju najbolje godine života, kako im je teško, i tjerali nas da učimo čak i onda kada bismo sve naučili, da ne bismo, poput njih, završili ondje.

* 1 bod

O kojoj je tvornici riječ?

- Vupix
- Vuteks
- Borovo

Bojan je otključao Titan lokot zlatne boje i mi smo ušli u ograđeni dio spremišta. Uzeli smo Tomos, bio je lakši od Gorana, ali teži od većine stvari koje sam u životu nosio. Hodali smo oprezno, čas noseći, čas se odmarajući. Spuštali smo se uz nasip, malo sam ja hodao unatrag, a malo Bojan, sve dok nismo došli do mjesta gdje je bio privezan čamac Goranova tate.

* 1 bod

Što namjeravaju dječaci?

- skakati iz čamca
- naučiti voziti čamac
- otploviti do prijatelja u Vojvodinu

Sjećam se kad je 1988. godine (bila je to dobra godina u Draganovu vinskom * 1 bod kalendaru) na bazenima nestao dječak. Cijelo se naselje uključilo u potragu. Mi, koji smo tog ljeta bili na prijelazu iz drugog u treći razred, aktivno smo sudjelovali. Bojan i ja tako smo ubijali vrijeme dok se Dragan i Goran nisu vratili iz Vojvodine, kamo su išli svakog ljeta u posjet svojim bakama. Bilo nam je mrsko to dvomjesečno razdvajanje družine. Kao da nam je netko oduzeo srž ljeta, a ostavio nam samo mirise pečenog kukuruza i Autana u stiku.

Zašto dječak spominje potragu?

- jer su se tako zabavljali
- jer su voljeli ići u potrage
- jer su mu nakon toga nestali prijatelji iz razreda pa su ih odlučili tražiti

Dani provedeni u kazni prolazili su sporo, ali ne i prazno. Svako poslijepodne * 1 bod telefonirao sam Nikolini, a navečer prije spavanja razgovarao s Bojanom preko voki-tokija. Prepričavao sam mu razgovore s Nikolinom. Bojan je svaki dan zvao Dragana. Nitko nije odgovarao. Sanja i dalje nije razgovarala sa mnom i zapravo mi je činila uslugu jer ne bih mogao podnijeti i njezina zafrkavanja, iako mi je nedostajala na neki neobjasnjivi način. Isto kao što mi je nedostajao i tata, koji se opet nije javljaо unatoč tome što je odlučio da se nas dvojica moramo više družiti.

Dragan je trenirao:

- nogomet
- tenis
- košarku

Nikolina je stavila štapiće u veliku zdjelu i počeli smo gledati film. Stiskala je * 1 bod moju ruku prilikom svake napete scene i svaki spojeni štapić koji je pronašla poklonila je meni. Svi smo voljeli spojene štapiće, bilo je to poput srećke u svijetu slanih štapića.

Zašto Nikolina poklanja dječaku spojene štapiće?

- zato što dječak tako zahtijeva
- zato što ih ona ne voli
- zato što ga voli

Torta je bila odlična i čokoladna. Svi smo se trudili zabaviti, pili smo Coctu, * 1 bod slušali kasete od Bajage i potajno se nadali da će telefon ipak zazvoniti. Bojan se opustio i čitao nam iz enciklopedije sve što ga je zanimalo, a ostale nije.

Tko slavi rođendan?

- Goran
- Dragan
- Bojan

Goranov je otac kao gastarabajter bio više odsutan nego prisutan u njegovu životu, a izostanak je nadoknađivao kupovinom igračaka i svega što bi Goranu palo na pamet. Goran je imao puno neostvarenih želja, punu sobu i želudac ostvarenih želja, i prazninu u srcu. Da bi stvar bila gora, ni Goranova mama nije bila previše zainteresirana za njega. Više je voljela nove haljine koje je kupovala njemačkim markama i odlaske s prijateljicama u beskonačne šetnje. Moja mama nije pretjerano simpatizirala Goranovu mamu. Govorila je: 'Zna se ko plaća te haljine, zna se ko ih oblači, a ne zna se ko ih svlači'.

* 1 bod

Što znači riječ gastarabajter?

- onaj koji je na privremenu radu u stranoj zemlji
- onaj koji često mijenja mjesto boravka
- onaj koji često putuje

Dani provedeni u kazni prolazili su sporo, ali ne i prazno. Svako poslijepodne telefonirao sam Nikolini, a navečer prije spavanja razgovarao s Bojanom preko voki-tokija. Prepričavao sam mu razgovore s Nikolinom. Bojan je svaki dan zvao Dragana. Nitko nije odgovarao. Sanja i dalje nije razgovarala sa mnom i zapravo mi je činila uslugu jer ne bih mogao podnijeti i njezina zafrkavanja, iako mi je nedostajala na neki neobjasnjivi način. Isto kao što mi je nedostajao i tata, koji se opet nije javljao unatoč tome što je odlučio da se nas dvojica moramo više družiti.

* 1 bod

Dječakov tata ima isto ime i prezime. To je:

- Zoran Finko
- Zoran Moguš
- Zoran Savić

Dolazak kući nije mi bio ugodan. Nije bio ni inače, ali te večeri bio mi je posebno samotan. Kao da sam ulazio u muzej voštanih figura iz drugog broja *Dilana Doga*. Sve lutke unutra bile su mi poznate, drage i strašne. Sve je djelovalo izvještačeno. Pogledi, smijeh, riječi, život. Jedino je tišina bila stvarna. Kao da je to sve bilo od voska i nedostajao je jedino plahi plamen šibice pa da i to nestane. Uvijek sam se nadao da, ako stvari u kući dođu do usijanja, mogu pobjeći tati. Ali ondje je bila Slađa, a ja sam izgubio tajno sklonište. Ako sam ga ikada i imao. Bilo je to ionako sklonište sa zatvorenim vratima.

* 1 bod

Tko je Slađa?

- tatina prijateljica
- tatina ljubavnica
- tatina sestra

Tvornica je bila ograđena visokim zidom i zauzimala trećinu površine naselja. Djeca nisu imala pristup. Odrasli su imali pristup i teške riječi. Govorili su da ondje ostavljaju najbolje godine života, kako im je teško, i tjerali nas da učimo čak i onda kada bismo sve naučili, da ne bismo, poput njih, završili ondje.

* 1 bod

S kojim je uspjehom dječak te godine trebao proći?

- s nedovoljnim uspjehom
- s vrlo dobim uspjehom
- s odličnim uspjehom

Kod Dragana sam bio samo jednom jer mu je tata uvijek bio ljutit, a nikada nismo bili sigurni koja je godina Carice Milice bila u optjecaju. Mama mu je uvijek bila ljubazna, ali šutljiva i uplašena. Draganov brat je nakon završetka srednje ugostiteljske škole u Osijeku otišao u armiju, tako da on praktično nije ni živio tamo tih godina, osim što bi ponekad prespavao. Atmosfera u Draganovoju kući bila je najbliža atmosferi u mojoj kući. Napeta i alkoholizirana. Tiha i nanelektrizirana.

* 1 bod

Zašto je tako bilo i u kući dječaka koji prijavljuje ovaj događaj?

- zato što je i on imao brata u armiji
- zato što i on ima pijanicu u kući
- zato što mu je mama bila šutljiva

Goranov je otac kao gastarabajter bio više odsutan nego prisutan u njegovu životu, a izostanak je nadoknađivao kupovinom igračaka i svega što bi Goranu palo na pamet. Goran je imao puno neostvarenih želja, punu sobu i želudac ostvarenih želja, i prazninu u srcu. Da bi stvar bila gora, ni Goranova mama nije bila previše zainteresirana za njega. Više je voljela nove haljine koje je kupovala njemačkim markama i odlaske s prijateljicama u beskonačne šetnje. Moja mama nije pretjerano simpatizirala Goranovu mamu. Govorila je: 'Zna se ko plaća te haljine, zna se ko ih oblači, a ne zna se ko ih svlači'.

* 1 bod

Kako se zove Goranova mama?

- Antonija
- Snježana
- Mirjana

Ponovno sam legao na krevet nastojeći probaviti ovo što sam sve čuo.

* 1 bod

Hrvati, Srbi, četnici, ustaše... pa mi se nismo podijelili zato što smo se mrzili, nego smo se podijelili da bismo mrzili. I prvi put nisam očekivao da rat započne iz Njemačke, već iz sela koje sam vidoio s prozora svoje sobe. Moju užasnutu spoznaju prekinuo je zvuk voki-tokija.

Čiji je voki-toki?

- Bojanov
- Draganov
- Goranov

Kod Dragana sam bio samo jednom jer mu je tata uvijek bio ljutit, a nikada nismo bili sigurni koja je godina Carice Milice bila u optjecaju. Mama mu je uvijek bila ljubazna, ali šutljiva i uplašena. Draganov brat je nakon završetka srednje ugostiteljske škole u Osijeku otišao u armiju, tako da on praktično nije ni živio tamo tih godina, osim što bi ponekad prespavao. Atmosfera u Draganovoju kući bila je najbliža atmosferi u mojoj kući. Napeta i alkoholizirana. Tiha i nanelektrizirana.

* 1 bod

Što je Carica Milica?

- nepoznata osoba
- vrsta alkoholnog pića
- tajni izraz družine

Dani provedeni u kazni prolazili su sporo, ali ne i prazno. Svako poslijepodne * 1 bod telefonirao sam Nikolini, a navečer prije spavanja razgovarao s Bojanom preko voki-tokija. Prepričavao sam mu razgovore s Nikolinom. Bojan je svaki dan zvao Dragana. Nitko nije odgovarao. Sanja i dalje nije razgovarala sa mnom i zapravo mi je činila uslugu jer ne bih mogao podnijeti i njezina zafrkavanja, iako mi je nedostajala na neki neobjasnjeni način. Isto kao što mi je nedostajao i tata, koji se opet nije javljaо unatoč tome što je odlučio da se nas dvojica moramo više družiti.

Zašto su djeca bila u kazni?

- zato što su imali loše ocjene
- zato što su išli u Borovo Selo
- zato što su bježali iz škole

Kod Dragana sam bio samo jednom jer mu je tata uvijek bio ljutit, a nikada nismo bili sigurni koja je godina Carice Milice bila u optjecaju. Mama mu je uvijek bila ljubazna, ali šutljiva i uplašena. Draganov brat je nakon završetka srednje ugostiteljske škole u Osijeku otišao u armiju, tako da on praktično nije ni živio tamo tih godina, osim što bi ponekad prespavao. Atmosfera u Draganovoј kući bila je najbliža atmosferi u mojoj kući. Napeta i alkoholizirana. Tiha i nanelektrizirana.

Kako se zove Draganova mama?

- Milica
- Snežana
- Antonija

U autobusu sam još video i Katarinu Maren, Andreja Brekala iz mog razreda i * 1 bod Marinu Bošnjak iz Draganova razreda te Hrvoja Zigda i Davora Šarara iz Bojanova razreda. Sve odreda hrvatska djeca, pomislio sam. Dok su srpska djeca tiho nestajala u Vojvodinu, hrvatsku djecu glasno su deportirali na more. Nitko više nije skrivaо bijeg, samo suze. Ispred kolone autobusa nalazio se policijski Stojadin s upaljenom rotirkom. 'Idu preko kukuruza u Bogdanovce pa preko Nuštra u Vinkovce', rekao je netko iz gomile, a ja se na spomen kukuruza umalo nisam rasplakao.

Što je Nikolina svom dečku poklonila za rođendan?

- knjigu
- kasetu s ljubavnim pjesmama
- stripove

Nikolina je stavila štapiće u veliku zdjelu i počeli smo gledati film. Stiskala je * 1 bod moju ruku prilikom svake napete scene i svaki spojeni štapić koji je pronašla poklonila je meni. Svi smo voljeli spojene štapiće, bilo je to poput srećke u svijetu slanih štapića.

Kod koga djeca gledaju film?

- kod Bojana
- kod Nikoline
- kod Gorana

Ponovno sam legao na krevet nastojeći probaviti ovo što sam sve čuo.

* 1 bod

Hrvati, Srbi, četnici, ustaše... pa mi se nismo podijelili zato što smo se mrzili, nego smo se podijelili da bismo mrzili. I prvi put nisam očekivao da rat započne iz Njemačke, već iz sela koje sam vidoio s prozora svoje sobe. Moju užasnutu spoznaju prekinuo je zvuk voki-tokija.

O kojem selu govori dječak?

- o Borovu Selu
- o Bogdanovcima
- o Borovu naselju

Dolazak kući nije mi bio ugodan. Nije bio ni inače, ali te večeri bio mi je posebno samotan. Kao da sam ulazio u muzej voštanih figura iz drugog broja *Dilana Doga*. Sve lutke unutra bile su mi poznate, drage i strašne. Sve je djelovalo izvještačeno. Pogledi, smijeh, riječi, život. Jedino je tišina bila stvarna. Kao da je to sve bilo od voska i nedostajao je jedino plahi plamen šibice pa da i to nestane. Uvijek sam se nadao da, ako stvari u kući dođu do usijanja, mogu pobjeći tati. Ali ondje je bila Slađa, a ja sam izgubio tajno sklonište. Ako sam ga ikada i imao. Bilo je to ionako sklonište sa zatvorenim vratima.

Što je *Dilan Dog*?

- novine
- časopis
- strip

Sjećam se kad je 1988. godine (bila je to dobra godina u Draganovu vinskom * 1 bod kalendaru) na bazenima nestao dječak. Cijelo se naselje uključilo u potragu. Mi, koji smo tog ljeta bili na prijelazu iz drugog u treći razred, aktivno smo sudjelovali. Bojan i ja tako smo ubijali vrijeme dok se Dragan i Goran nisu vratili iz Vojvodine, kamo su išli svakog ljeta u posjet svojim bakama. Bilo nam je mrsko to dvomjesečno razdvajanje družine. Kao da nam je netko oduzeo srž ljeta, a ostavio nam samo mirise pečenog kukuruza i Autana u stiku.

Što je Draganov vinski kalendar?

- kalendar po kojem je pamtio najbolje godine berbi
- kalendar po kojem je najbolje piti vino
- kalendar po kojem je pratilo sorte vina

Tvornica je bila ograđena visokim zidom i zauzimala trećinu površine naselja. Djeca nisu imala pristup. Odrasli su imali pristup i teške riječi. Govorili su da ondje ostavljaju najbolje godine života, kako im je teško, i tjerali nas da učimo čak i onda kada bismo sve naučili, da ne bismo, poput njih, završili ondje. * 1 bod

Što znači izraz da odrasli u tvornici ostavljaju najbolje godine života?

- da tu napreduju
- da najbolje godine provode radeći
- da im je zabavno tu provoditi dane

Probudio sam se nakon što su svi napustili kuću i odmah krenuo u podrum. * 1 bod
Otvorio sam bijela vrata i pritisnuo prekidač. Slaba svjetlost žarulje jedva da je uspjela otkriti stepenice, a kamoli sve mračne kute podzemne prostorije. Pitao sam se zašto ljudi dnevne sobe ukrašavaju lusterima u koji stane i po nekoliko žarulja, dok su u podrumu stavljali slabe žarulje koje obično prve pregore. Odlučio sam da će, kad odrastem, u mojoj kući podrum biti osvijetljen reflektorima i da moju djecu neće biti strah podruma.

Zašto dječak ide u podrum?

- jer se želi sakriti
- jer misli da će tamo naći oružje
- jer želi biti sam

Goran je otvorio zelenu kapiju, a mi smo ugledali dugačku jednokatnicu * 1 bod sličnu kući moga tate. Na verandi su sjedile teta Mirjana i Goranova baka. Veranda je bila trima stepenicama odvojena od prilaznog puta i ograđena dvama betonskim stupovima s kojih je visjela zelena paprat, crvene paprike i bijeli luk. Na plafonu je bila žarulja oko koje su letjele mušice i komarci.

Tko je dočekao dječake na verandi?

- Goranova baka i mama
- Goranov tata
- samo Goranova mama

Dani provedeni u kazni prolazili su sporo, ali ne i prazno. Svako poslijepodne * 1 bod telefonirao sam Nikolini, a navečer prije spavanja razgovarao s Bojanom preko voki-tokija. Prepričavao sam mu razgovore s Nikolinom. Bojan je svaki dan zvao Dragana. Nitko nije odgovarao. Sanja i dalje nije razgovarala sa mnom i zapravo mi je činila uslugu jer ne bih mogao podnijeti i njezina zafrkavanja, iako mi je nedostajala na neki neobjasnjeni način. Isto kao što mi je nedostajao i tata, koji se opet nije javljaо unatoč tome što je odlučio da se nas dvojica moramo više družiti.

Očevi prijatelji su:

- Ivan i Dubravko
- Ivan i Marko
- Dubravko i Marko

U ponedjeljak je proljeće konačno pokazalo svoje pravo toplo lice. Svi smo bili u majicama kratkih rukava. Bojan je u Plavokapicu sakrio tamnoplavi džemper koji mu je mama isplela od najdeblje vune. Nikolina je na leđima nosila nosila školsku torbu kako njezin bijeg iz škole ne bi bio previše očit njezinoj mami.” * 1 bod

Zašto djeca bježe iz škole?

- zato što se žele zabaviti
- zato što im je u školi dosadno
- zato što idu u potragu za nestalom djecom

Na putu do Goranove kuće sreli smo Jovu Vilera. On obično nije komunicirao * 1 bod s djecom, ali djelovao je prilično pijano i jedva je zaustavio bicikl prije nego li je zgazio Bojana, za kojeg nisam siguran je li ga uopće i vidiо.

Zašto dječak kaže da nije siguran da je Bojan vidiо Jovu?

- jer je Bojan slabovidan
- jer ih je Jovo iznenadio
- jer mu je Jovo došao s leđa

[Natrag](#)[Dalje](#)

Stranica 2 od 3

[Izbriši obrazac](#)

Nikada ne šaljite zaporce putem Google obrazaca.

Google nije izradio niti podržava ovaj sadržaj. - [Uvjjeti pružanja usluge](#) - [Pravila o privatnosti](#)

Does this form look suspicious? [Izvješće](#)

Google Obrasci

Školska razina

mrezacitanja@gmail.com Promijeni račun

 Nije dijeljeno

Skica je spremljena

* Označava obavezno pitanje

Potvrdite s točno ili negirajte s netočno sljedećih deset tvrdnji:

U ponedjeljak je proljeće konačno pokazalo svoje pravo toplo lice. Svi smo bili u majicama kratkih rukava. Bojan je u Plavokapicu sakrio tamnoplavi džemper koji mu je mama isplela od najdeblje vune. Nikolina je na leđima nosila školsku torbu kako njezin bijeg iz škole ne bi bio previše očit njezinoj mami.“

* 1 bod

Bojanova mama želi da Bojan nosi zimsku odjeću sve do početka ljeta.

točno

netočno

Bojan je otključao Titan lokot zlatne boje i mi smo ušli u ograđeni dio spremišta. Uzeli smo Tomos, bio je lakši od Gorana, ali teži od većine stvari koje sam u životu nosio. Hodali smo oprezno, čas noseći, čas se odmarajući. Spuštali smo se uz nasip, malo sam ja hodao unatrag, a malo Bojan, sve dok nismo došli do mjesta gdje je bio privezan čamac Goranova tate.“

* 1 bod

Čamac se zvao Dunavska Marija.

točno

netočno

Tvornica je bila ograđena visokim zidom i zauzimala trećinu površine naselja. Djeca nisu imala pristup. Odrasli su imali pristup i teške riječi. Govorili su da ondje ostavljaju najbolje godine života, kako im je teško, i tjerali nas da učimo čak i onda kada bismo sve naučili, da ne bismo, poput njih, završili ondje.

* 1 bod

Svi članovi družine idu u istu školu?

- točno
 netočno

Goran je otvorio zelenu kapiju, a mi smo ugledali dugačku jednokatnicu sličnu kući moga tate. Na verandi su sjedile teta Mirjana i Goranova baka. Veranda je bila trima stepenicama odvojena od prilaznog puta i ograđena dvama betonskim stupovima s kojih je visjela zelena paprat, crvene paprike i bijeli luk. Na plafonu je bila žarulja oko koje su letjele mušice i komarci.

* 1 bod

Goranova baka zove se Milica.

- točno
 netočno

Torta je bila odlična i čokoladna. Svi smo se trudili zabaviti, pili smo Coctu, slušali kasete od Bajage i potajno se nadali da će telefon ipak zazvoniti. Bojan se opustio i čitao nam iz enciklopedije sve što ga je zanimalo, a ostale nije.

* 1 bod

Telefon nije zazvonio jer su veze bile prekinute.

- točno
 netočno

Goranov je otac kao gastarabajter bio više odsutan nego prisutan u njegovu životu, a izostanak je nadoknađivao kupovinom igračaka i svega što bi Goranu palo na pamet. Goran je imao puno neostvarenih želja, punu sobu i želudac ostvarenih želja, i prazninu u srcu. Da bi stvar bila gora, ni Goranova mama nije bila previše zainteresirana za njega. Više je voljela nove haljine koje je kupovala njemačkim markama i odlaske s prijateljicama u beskonačne šetnje. Moja mama nije pretjerano simpatizirala Goranovu mamu. Govorila je: 'Zna se ko plaća te haljine, zna se ko ih oblači, a ne zna se ko ih svlači'.

* 1 bod

Goran je imao brata.

točno

netočno

Na putu do Goranove kuće sreli smo Jovu Vilera. On obično nije komunicirao * 1 bod s djecom, ali djelovao je prilično pijano i jedva je zaustavio bicikl prije nego li je zgazio Bojana, za kojeg nisam siguran je li ga uopće i vidiо.“

Jovo Viler djeci objašnjava da po prezimenu mogu odrediti tko je Srbin, a tko Hrvat.

točno

netočno

Dolazak kući nije mi bio ugodan. Nije bio ni inače, ali te večeri bio mi je posebno samotan. Kao da sam ulazio u muzej voštanih figura iz drugog broja *Dilana Doga*. Sve lutke unutra bile su mi poznate, drage i strašne. Sve je djelovalo izvještačeno. Pogledi, smijeh, riječi, život. Jedino je tišina bila stvarna. Kao da je to sve bilo od voska i nedostajao je jedino plahi plamen šibice pa da i to nestane. Uvijek sam se nadao da, ako stvari u kući dođu do usijanja, mogu pobjeći tati. Ali ondje je bila Slađa, a ja sam izgubio tajno sklonište. Ako sam ga ikada i imao. Bilo je to ionako sklonište sa zatvorenim vratima.

* 1 bod

Dječakov tata živi u Zagrebačkoj ulici.

netočno

točno

Dani provedeni u kazni prolazili su sporo, ali ne i prazno. Svako poslijepodne telefonirao sam Nikolini, a navečer prije spavanja razgovarao s Bojanom preko voki-tokija. Prepričavao sam mu razgovore s Nikolinom. Bojan je svaki dan zvao Dragana. Nitko nije odgovarao. Sanja i dalje nije razgovarala sa mnom i zapravo mi je činila uslugu jer ne bih mogao podnijeti i njezina zafrkavanja, iako mi je nedostajala na neki neobjasnjivi način. Isto kao što mi je nedostajao i tata, koji se opet nije javljao unatoč tome što je odlučio da se nas dvojica moramo više družiti.

* 1 bod

Dječakov tata je u civilnoj zaštiti.

netočno

točno

Goran je otvorio zelenu kapiju, a mi smo ugledali dugačku jednokatnicu sličnu kući moga tate. Na verandi su sjedile teta Mirjana i Goranova baka. Veranda je bila trima stepenicama odvojena od prilaznog puta i ograđena dvama betonskim stupovima s kojih je visjela zelena paprat, crvene paprike i bijeli luk. Na plafonu je bila žarulja oko koje su letjele mušice i komarci.

* 1 bod

Dječaci su cijelo vrijeme ostali kod Goranove bake.

netočno

točno

Natrag

Podnesi

Stranica 3 od 3 Izbriši obrazac

Nikada ne šaljite zaporce putem Google obrazaca.

Google nije izradio niti podržava ovaj sadržaj. - [Uvjeti pružanja usluge](#) - [Pravila o privatnosti](#)

Does this form look suspicious? [Izvješće](#)

Google Obrasci

